

Ett Intensivt År

Under vintern/våren 1976 var det en svacka i klubbaktiviteterna och klubbkåken hölls endast öppet på söndagskvällarna. Många höll dock igång med vinteraktiviteter. Det var pulkarejs i Sunnerstabacken och vi åkte till Bollnäs och fick stryk i hockey-bockey (rinkbandy heter det nu) med 1-5. Vidare fortsatte bilorienteringarna och på så sätt fick vi många duktiga banläggare till Nattmaran.

Men det blev istället ett av de mest energiska åren i SMC:s historia. Som vanligt var hela styrelsen inblandad i det mesta som hände.

Honda Dax 70cc på kansliet. Th Citografmaskinen som präglade adressplåtarna med medlemmarnas adresser.

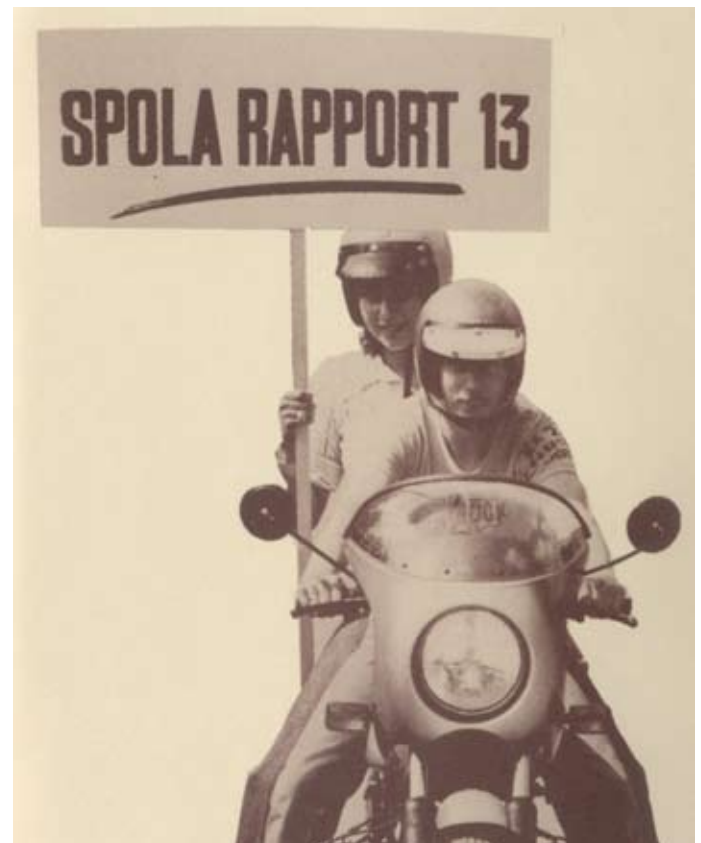
Kansliet hade nyss skaffat ett adressregister med plåtar som präglades i en maskin. Det var ett tidsödande arbete som underlättades när sekreteraren Olle Bäcklund halkade omkull på sin arbetsplats i Borlänge och fick en fotledsfraktur. Efter ett par veckor på Falu Lasarett, tillbringade han 14 dagar i källaren hemma hos oss medan jag var på mitt ordinarie arbete.

Det blev en välbesökt monter på mc-mässan i Älvsjö. Förutom allt som hade med Rapport 13 att göra fanns mycket annat att titta på. Vår kung kom också fram, fick SMC-blad av Marianne Leek och hälsade på Olle som satt i montern med kryckor och spräckta jeans.

Inom styrelsen hade vi pratat om "den optimala mötespunkten" för mötena. Fanns det någon punkt i mitten av styrelsemedlemmarna? När vi räknat på det (fråga mig inte hur det gick till) konstaterade vi att Laxå var "centralorten". Jag fick i uppdrag att ordna möteslokal och boende där. Några veckor senare rullade vi ut våra madrasser och sovsäckar hemma hos "en vanlig medlem" i Laxå.

I Orsa fanns några medlemmar med Hasse Björkman i spetsen som ville bilda en ny redaktion för SMC-bladet i stället för den tidigare i Lund. Men det var mycket grejer som tillhörde redaktionen, bl a en väldigt fin (och dyr) skrivmaskin. Trots min mångåriga bakgrund på Postverket, var jag tveksam till att skicka skrivmaskinen som paket. Skulle man inte kunna hämta den med bil och samtidigt passa på att göra andra nyttiga saker på resan?

Jag spred ut information till klubbar och medlemmar om min tänkta resa till Skåne och började planera in mina dagar. Ganska snabbt fylldes dagarna och kvällarna och min vecka såg ut så här:

En hel del kampanjmaterial skickades ut till motorcyklister i hela landet. Bilden är från kampanjmaterialet.

- Fredag eftermiddag åkte jag hemifrån och åkte till Dalsland. Åmåls MCK (senare Mixt MC) i Säffle hade hört av sig och ville ha info om medlemskap i SMC. Det blev en bra kväll och vi fick dem som medlemmar i organisationen. Senare på kvällen åkte jag till Marianne Leek på Blåsutgatan i Göteborg och övernattade där.

- Lördag kväll bjöd Marianne på en pyjamasfest med massor av Göteborgare. Jag är inte riktigt säker på hur jag kom tillbaka "hem" till Marianne den natten.

- Söndag blev en tung vilodag innan det var dags att packa och bege sig söderut. I Falkenberg träffade jag en massa motorcyklister och snart kunde vi räkna in även den klubben i SMC. Senare på kvällen övernattade jag hemma hos Hasse Ekman och hans fru i Malmö. Där blev jag kvar ett par nätter innan jag lämnade Skåne.

- Måndag lastade jag min bil med skrivmaskin och annat SMC-bladsmaterial hemma hos den tidigare redaktören Christer Hahn i Lund. På kvällen hade vi ett SMC-infomöte strax utanför staden och det var många motorcyklister som ville lyssna. Bortsett från den aktuella Rapport 13-frågan, fanns det en hel del annat att berätta om.

- Tisdag kväll var det repris på måndagskvällen fast den här gången strax utanför Landskrona. Det var ännu ett möte med många tillresta skåningar och smålänningar.

- Onsdag kväll var jag i Smålandsstenar. Vår medlem Christer Mähl var initiativtagare till att bilda en mc-klubb där men behövde lite hjälp med stadgar, tips osv. Sânt kunde SMC givetvis hjälpa till med.

- Torsdag kväll var det nytt info-möte i Falköping, dock inte riktigt lika välbesökt som de i Skåne.

- Fredagen var länge "ledig" i min kalender. Men tack vare Klas Gustavsson i Kristinehamn, blev det en paneldebatt om "Motorcykeln i trafiken" i Karlstad på fredagskvällen. Där fanns representanter från Polisen, Trafiksäkerhetsverket och flera andra. Och massor av åhörare, både motorcyklister och andra. Det blev en kanonbra tillställning som slutade med övernattnings och whisky hos TSV-representanten.

- På lördagen landade jag i min födelseort Mora och kunde lämna över den fina skrivmaskinen och allt annat. Mitt uppdrag var över för den här gången.

SMC:s styrelseledamot Olle Bäcklund vid Skånes kust.

Jag har nämnt SMC:s Rådsmöten tidigare. Det var i första hand informationsmöten under maj (årsmötet var i oktober då). Landet var indelat i 6 regioner och det var möten i varje region fredag-lördag-söndag under två helger så det blev många resor. Hela styrelsen försökte vara med på så många Rådsmöten som möjligt (jag var med på alla 6 det året) och lyckades informera och engagera osedvanligt många medlemmar om vad som höll på att

hända. För min egen del åkte jag ner till Jönköping och träffade Olle Bäcklund från Borlänge. Vi övernattade i Vätterbygdens MCK:s klubbkåk innan vi fortsatte söderut. På fredagskvällen letade vi oss till Perstorps MCK:s klubbkåk där helgens första möte hölls.

På väg norrut mot nästa Rådsmöte i Västergötland tillsammans med Bjucken, Olle och Hasse.

På lördagen tog vi oss, tillsammans med Hasse Ekman, Peder Oldenstedt och Stig Björk upp till ännu ett möte i Falköping där även Eva Johansson fanns på plats. På söndagen var det möte i Kristinehamn och helgen efter fortsatte det på samma sätt i norra Sverige. Innan vi var klara hade vi träffat massor av medlemmar i Piteå, Sundsvall och Bollnäs. Så många mil som styrelsen åkte under de två veckorna, har nog inte gjorts varken förr eller senare. Det kändes som om många medlemmar var på krigsstigen. Myndigheterna hade förklarat krig mot oss och vi hade bestämt oss för att, tillsammans med mc-branschen, ta upp kampen.

Bjucken och jag övernattade i Sundsvall MCC:s klubbkåk.

På kansliet hemma i källaren. Notera samlingen av landets alla telefonkataloger.

På Motorcykelns Dag vid Grindstugan i Uppsala var Rapport 13 ett givet tema. Vid bordet Eva Persson och Guggie Andersson

Vid tälten på Siljansträffen bla Stefan "Snille" Wester och Björn Andersson.

Trots allt arbete med Rapport 13 och "det vanliga" kansliarbetet, hann jag (märkligt nog) ändå med att åka höj som alla andra. Eller kanske mer än många andra. Det var ju flera av klubbens medlemmar som var där och tävlade. Direkt efter Siljansträffen var vi med på Custom Bike Show och deras campingfest på Gräsö. Jösses vilken fest...

Trångt mellan hojarna på Custom Bike Show i Norrtälje.

Jag hade hört talas om att Hudiksvalls MCK hade under flera år "arrangerat" en informell mc-träff på en liten udde vid Dellensjöarna. Den kallades Blomyraträffen och där träffades huvudsakligen höjfolk från Dalarna och Hälsingland men även en del från Uppsala och Stockholm. Det blev en trevlig träff och samtidigt en underbar naturupplevelse.

Jag besökte också Skaraborgsträffen för första gången och tittade på Road Racing på Kinnekulle Ring och VNTävlingen på Anderstorp.

"Söte Göte" och Maj-Lis Grannas på Blomyraträffen.

Flera av klubbens medlemmar hade pratat om mc-träffen Stella Alpina i Bardonecchia i nordvästra Italien. Men alla ville inte åka samma väg dit (eller hem) så vi delade upp oss i mindre grupper. Vår väg till södra Europa gick den gången via Holland och Luxemburg och Schweiz.

Många klubbmedlemmar på mc-träffen i norra Italien.

Högst uppe på kullen fick man träffmärket.

När vi kom till träffplatsen, var vi ganska många klubbmedlemmar. Vi fick åka en smal slingrig grusväg upp till bergstoppen Colle Sommeiller på drygt 3000 m höjd för att få träffmärket.

Dagen efter träffen letade vi efter en camping i staden Pinerolo. Det slutade med att polisen tipsade oss om att campa i den centrala stadsparken. Då fick vi av naturliga skäl en del lokala åskådare. Några av oss åkte vidare till San Remo vid italienska kusten några dagar och några fortsatte österut mot Österrike.

Vi campade vid Desenzano vid Gardasjön. Det skulle bli många campingnätter på olika platser runt sjön de närmaste åren. När vi träffar på de andra klubbmedlemmarna i Heiligenblut några dagar senare, visar det sig att några av dem kört rakt igenom ett område utanför den italienska staden Seveso, där en fabrik haft ett gasutsläpp. Dagen efter stängdes hela området efter att en del döda smådjur hittats och barn hade fått frätskador.

MC-campingen vid Alm Casino i Heiligenblut var välfylld på sommaren.

Av någon underlig anledning, tog SVEMO:s styrelse avstånd från SMC:s Rapport 13-kampanj. Det resulterade i att det blev iskallt mellan organisationerna och att alla tankar om samgående sköts på framtiden. SMC-styrelsen förstod ingenting av SVEMO:s handlande.

På gatan utanför Kommunikationsdepartementet stod några av de som hjälpt till med budkavlen runt landet.

Rapport 13-kampanjen rullade vidare och det gick en budkavle från olika platser i landet och som samlades i Stockholm i början av september. Där besökte vi kommunikationsminister Bengt Norling och hade med oss över 100.000 ihopsamlade namnunderskrifter. Det väckte viss uppmärksamhet både hos departementsanställda och i pressen. Jag ser fortfarande framför mig när departementssekreteraren hänger över kontorsdisken och undrar vad vi sysslar med när vi kommer ut ur varuhissen med en 250cc-racer upp till Norlings kontor på 4:e våningen. Hon blir inte lugnare när vi säger att vi ska ha med den in till mötet hos ministern.

Kommunikationsminister Bengt Norling tittar igenom namnlistorna medan Leif Hägerström, Marianne Leek, Hasse Ekman, Bjucken, Stig Tranberg, jag och Mats Krigsman tittar på. Bakom Bjucken står en Yamaha 250. Foto: FLT-Telefoto

Remisstiden för synpunkter på Rapport 13 gick ut (på min 30-årsdag) i mitten av oktober 1976. Efter stöd från branschen och mycket idogt arbete från SMC:s styrelse och många medlemmar, stoppades förslaget långt ner i någon byrålåda. Ingen ansvarig politiker verkade vilja kännas vid förslaget när proteströrelsen tog fart.

Det är inte så konstigt att vi skapade en nära samhörighet i den här styrelsen under det intensiva året. Allt vårt arbete med täta kontakter under den här tiden, svetsade samman hela styrelsen på ett märkligt sätt. Styrelsekonstellationerna 75-77 fick beteckningen "Järngänget" och har fortsatt att träffas flera gånger, långt efter att vårt uppdrag var över. Jag har suttit i många styrelser under årens lopp, men ingen har varit i närheten av hur vi kände då och nu.

Jag har nämnt Trafiksäkerhetsverkets mc-grupp tidigare. Men vi gjorde en del annat än träffas och diskutera kampanjer för ökad säkerhet för motorcyklister. Vi började också med årliga mc-turer tillsammans och de som inte hade egen mc, fick låna från något företag i branschen.

På touring med Trafiksäkerhetsverkets mc-grupp. Vid mc:n gruppens samordnare Lennart Möller (som var chef för typbesiktningen). Bakom honom SMC:s förre ordförande Lars Blomqvist.

Lelle Westin var en av McRF-representanterna på TSV-touringen.

Stärkt av resultatet med Rapport 13, vässade SMC klorna ytterligare. När mc-polisen inte bryr sig om SMC:s och branschens kampanj om att köra med halvljus, får RPS och polisfacket ett påpekande om mc-poliser också behöver synas med halvljus och ljusare klädsel. Flera av poliserna i Uppsala frågade mig "vad SMC har med det att göra". Jag svarade att alla som råkar ut för

en mc-olycka hamnar i samma statistik. Vi riktar oss till alla, oavsett om man åker mc i jobbet eller inte. Så småningom blev det självklart att även polisen ska köra med halvljus och ny ändamålsenlig mc-klädsel tas fram.

Adressering av SMC-bladet på kansliet i "fiskaffären".

Efter påtryckningar från styrelsen i SMC, flyttades kansliet från min källare till ett "riktigt" kansli på Skomakargatan i stadsdelen Salabackar, bara 200 m från postkontoret med vår postbox. Det var en fd fiskaffär med helkaklade väggar. Inte helt optimal arbetsmiljö men fungerade ganska bra. Nu blev det lättare för medlemmarna (åtminstone i närområdet) att besöka kansliet. I början var jag själv i lokalen med tillfälliga frivilliga i samband med stora utskick. SMC-bladet som skulle adresseras/sorteras/buntas 4 ggr/år var den i särklass största uppgiften tillsammans med Touringkalendern. Det hade ju hunnit bli några tusen medlemmar i registret och det strömmade in tröj- och märkesbeställningar varje dag. Vi hoppades att vi så småningom skulle få (billig) arbetskraft från AMS, sk arkivarbetare. Vi hann komma in en bit in på 1977 innan det blev så.

Plötsligt blev jag inlagd på Akademiska för en njurstenoperation och skulle vara borta från kansliet en hel vecka. Hur skulle det gå? Dessutom hade vi bestämt att det skulle

Skinnarträffens camping låg någon meter från Dalälvens brusande vatten.

vara styrelsemöte i Uppsala den kommande helgen. Men det var inga problem, tyckte de andra. De skulle hjälpa mig på kansliet när de ändå var i Uppsala. Sen kunde vi kanske ha styrelsemötet på Akademiska?

På fredagen rullade dom in min sjukhussäng i ett läkar- rum och vi hade större delen av mötet där. De berättade då att dom skickat iväg alla beställningar av tröjor och märken. Som det kontrollfreaket jag är, frågade jag om dom kollat att allt var betalat och fick några "va?" till- baka. Det tog mig över två månader att försöka reda ut det dom "hjälpit mig" med den fredagen.

Men det var inte bara det exklusiva FIM-rallyt som klubb- medlemmarna åkte på. Många medlemmar långfärdstou- rade runt hela Europa. Sen -73 hade den gemytliga res- taurangen Alm Casino i Heiligenblut i Österrike blivit en plats som många passerade under sommaren och det blev

Anders Malmjöf från Stockholm var en av Nattmarans trogna deltagare.

så småningom en officiell mc-träff där 2:a helgen i juli. Men även träffar på närmare håll, t.ex. Norrtäljeträffen, Siljansträffen och Trollrallyt, hörde till de traditionella besöken.

Vår egen Nattmaran fick en mer rallybetonad dagvariant, "Dagmaran". Den blev aldrig någon riktig succé, läggs ner under några år och görs så småningom om till enklare dagorientering med kluriga frågor.

Vid stugbyn vid Pinnarpsbaden utanför Kisa.

Vid SMC:s andra Riksårsmöte i Kisa, valdes Leif Hägerström till ordförande. I praktiken hade han redan fungerat som det under större delen av Rapport 13-kampanjen.

Vi fick en ny medlem som heter Erik Fredelius som höll på med en avhandling i etnologi (folklevsforskning) om motorcyklister. SMC hjälpte honom med faktauppgifter om klubbar, träffar och kontaktpersoner och efter något år kom en uppsats om "Svenska mc-träffar och -rallyn". Kort därefter sadlar han om och börjar läsa till präst i stället.

Oljebolagen som hittills lånat ut tävlingsfilmer gratis till mc-klubbarna, började nu ta betalt. Vilket i sin tur betydde att vi såg oss tvungna att ta en mindre avgift på filmaftnarna. Så småningom dog filmaftnarna ut, trots att Bosse BK kunde låna Motorsågsmassakern och andra kultfilmer från jobbet. Tyvärr börjar det spridas bland ungdomar på stan att vi har ett skåp fyllt med godis och läsk. Inbrotten börjar dugga tätt och eftersom försäkringen inte täcker nästan någonting, blev klubbens ekonomi lidande.

Erik Fredelius rapport från MC-träffar fanns i den här publikationen.

SMC-Kansliet Anställer

Harry Ahlin från Falköping lånade ut sin sänkta Triumph med sidvagn till mc-mässan. Infällt den nya mc-skylden.

I montern på Älvsjömässan 1977 hade SMC en sänkt Triumph Trident med sidvagn, försedd med ett provexemplar på den nya mc-skylden som bara var hälften så stor som tidigare.

SMC hade varit med om att ta fram den och skylden fick en hel del uppmärksamhet eftersom inte många visste att den fanns. Monterväggarna vi använde var fortfarande mina hemsnickrade ljusgulmålade tretexskivor med aluminiumramar. Det var lätt att fästa upp både bilder och affischer på dom. Men snyggt? Nja, kanske inte, men sånt funderade vi inte över då.

I mars kom Bernt Dovander som SMC:s förste anställda och det var AMS som betalade. Formellt var jag hans arbetsledare och kom i princip alltid till kansliet vid 12-tiden på dagarna. På den tiden var det korta dagar hos Postverket... Men det behövdes. Medlemstillströmningen var enorm och alla verkade vilja köpa tröjor och medlemsmärken. Gick det inte att få en arkivarbetare till?

Bernt Dovander var en mästare att ragga annonser till SMC-bladet.

Marianne Leek, då boende i Uppsala, hjälpte ibland till vid stora utskick av SMC-bladet och annat.

Instruktörskurs för motorcyklister från Uppsala och Västmanland. Längst tv Bengt Johannesson och längst th ÖAMCK:s Andreas Brodin..

Inför årets fortbildningskurser slog vi oss ihop med Västeråsarna och arrangerade en instruktörskurs på S1-området i Enköping tillsammans med NTF. Det blev ett välbehövligt tillskott av nya instruktörer i vårt område.

På Rådsmötet i Östersund i maj var det en SMC-medlem som undrade om inte SMC "kan hyra någon tävlingsbana för vanliga motorcyklister för teknik (och lek)körning". Då log alla. Vilka fantasier det var. Det skulle dröja 25 år innan det blev verklighet.

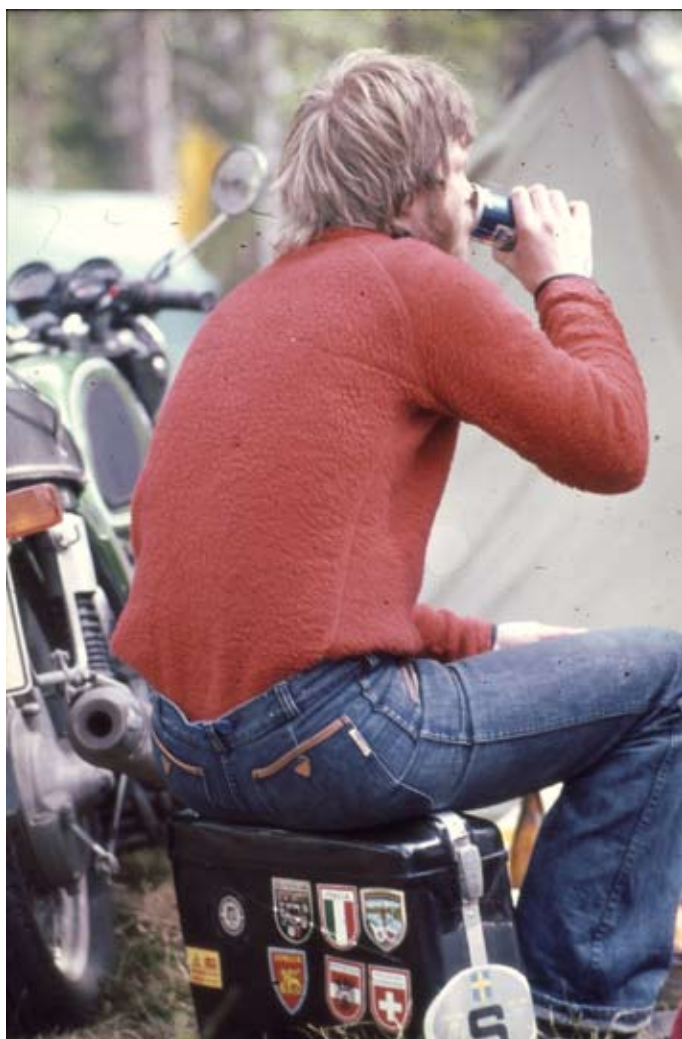
När vi skulle åka till styrelsemötet i Lysekil i maj, hade jag ingen fungerande mc. Jag fick låna en Laverda 1000 av Tommy Rahmström i Uppsala. Han hade problem med laddningen men köpte ett nytt batteri åt mig inför resan. Då skulle det nog fungera. Det var en ovanlig känsla att höra dånet från det absolut tomma 3-1-systemet till skillnad från min tystgående BMW. Det var också första gången jag passerade 200-strecket på hoj. På styrelsemö-

Kisspaus efter vägen mot Lysekil på en bullrande Laverda 1000 med tomt avgassystem.

Med två mil hem var det helt slut på batteriet.

Tobbe "Proppen" Johansson intar "en enstaka" på sin dekalprydda packficka vid tältet på Siljanträffen.

tet noterade vi att det nu var strax över 6000 medlemmar i SMC! Redan vid stugan på västkusten märkte jag att elstarten inte ville vara med riktigt och på hemvägen fick jag springa igång hojen. Vid Örsundsbro tog det stopp för då var batteriet helt slut och jag fick ringa hem efter ett nytt.

I klubbkåken fortsatte Inbrotten trots våra galler för fönstren och klubbkassan blir alltmer tom. Vi börjar ligga efter med hyran till kommunen som inte är villig till någon hyreseftergift. Men vi fick en lugnare betalningsplan och en del tips om hur vi ska förbättra ekonomin.

Efter en tids funderande, bestämde jag mig för att hitta en ersättare för min R75:a. Inte helt oväntat funderade jag på en lite större R-modell. Jag fick ett erbjudande på en blå R100/7 av Lelles (som då sålde BMW i Uppsala) som jag inte kunde motstå.

Som vanligt blir det besök på Siljansträffen i Mora, Masträffen i Borlänge och Blomyraträffen vid Dellensjöarna innan det var dags för årets Europaresa.

Blomyraträffen vid Dellensjöarna än en gång

Midsommar vid Masträffen hos MCK Touring i Borlänge.

Pråm på Rhen.

Vi tog oss ner förbi Köln längs Rehn och såg Lorelei-klippan för första gången. Vi campade i staden Worms och pratade med några tyska motorcyklister som hade sin klubblokal intill campingen. De undrade om vi inte hade lust att hänga med på en mc-träff i helgen. Vi hade inget inbokat så vi hakade på fast vi visste knappt vart vi skulle. Efter närmare 20 mil kom vi till en träffplats med enormt öltält (så märkligt) och utsikt upp mot ett vackert slott.

Paus efter vägen mot okänd mc-träff.

MC-träffen med slottet Hohenzollern i bakgrunden.

Det visade sig vara Hohenzollern där en av ättlingarna, Johan Georg, gifte sig 1961 med den svenska prinsessan Birgitta. Våra tyska kamrater tyckte det var lite festligt att vi svenskar hade koppling till platsen. Efter utflykt och rundvandring i slottet och något dygns festande, drog vi vidare söderut med träffplakett och en oväntad prispo- kal för näst längsta färdsträcka i bagaget.

Mycket snö längs alpvägarna.

En morgontrött Olle Bäcklund i Heiligenblut.

Efter ett par sköna dagar vid en knökfull camping vid Gardasjön, drog vi oss upp mot Alm Casino i Heiligenblut och alla svenska hojåkare. Några dagar senare på campingen, bestämde vi oss för att åka hemåt igen.

Strax norr om München såg det lite halvskumt ut på himlen. Vi sa att "om det börjar regna så söker vi upp något boende". Bara någon km senare kom de första stänken och vi svängde av Autobahn. I nästa korsning kunde vi se att det låg en by till vänster och vi körde dit för att hitta ett gashaus med lediga rum. Första ställe var fullbokat men vid nästa fanns plats. Vi installerade oss och gick ner för att äta middag.

Då hörde vi ljud från motorcykel utanför och plötsligt stod Rolle Nilsson från Uppsala där. Han hade också åkt från "Blutten" och tänkt precis som vi. Det var märkligt men det blev ännu mer märkligt medan vi stod där. Då kom SMC-styrelseledamoten Olle Bäcklund och hans kompis Mogens Larsson från Borlänge som gjort exakt samma sak! Helt osannolikt att sånt ska kunna hända. Det blev en trevlig svenskkväll på gashuset.

Vissa motorcyklister har med sig fiaspel till Heiligenblut.

På julfest hos Västerås Motorcyklister. Bland middagsgästerna fanns bla Lelle Westin

I oktober tog jag för första gången upp frågan om "nöd-vändigheten" av länsorganisationer i SMC. Styrelsen var tveksam men sade ok till någon form av försöksverksamhet. Jag skulle räkna på kostnaderna för en "missionsresa" genom landet. Men det dröjde till augusti 1978 innan det, efter en tids planerande, blev av.

I klubbkåken hölls en 50-talsfest med massor med knuttar med Brylcreme och spray i håret. Smart var de som tog hårschampo i stället för kladdig Brylcreme. Ända tills det började regna...

Uppland har länge ansetts som ett motorsportcentrum eftersom många "stjärnor" kommer från området. Plötsligt kom det storslagna planer för motorsporten i Uppsala. Man planerade att bygga olika banor för bla motocross, kartering och speedway vid ett område ca 10 km öster om Uppsala som heter Rörken. Eftersom Östra Aros MCK är en SVEMO-ansluten klubb, fick vi en del information om projektet.

I augusti var jag för första gången på Knalleträffen utanför Borås. Jag hade ju tidigare tyckt att Norrtäljetränen var ett jättefest men Knalleträffen var "ett strå vassare". Det var nog tur att det inte var några trafikkontroller i området på söndag förmiddag.

Det blev också besök vid en hel del mc-tävlingar. Förutom Roadracing på Kinnekulle lyckades jag med konststycket att se den tidigare speedwayvärldsmästaren Anders Michanek 4 gånger på en dryg vecka. Det var två tävlingar på Gubbängen i Stockholm, VM-finalen på Ullevi och en 1000-metertävling på Solvalla.

På SMC-kansliet hade vi märkligt nog ingen handkassa och nästan alla inköp gjordes från min egen plånbok och redovisades sen till kassören som sen satte in pengarna på mitt konto. Nordbanken undrade nog vad jag höll på med, eftersom jag hade mer än 5 gångers omsättning av min lön varje månad.

SMC Växer Och Växer

Under ett antal år på 70-talet, var det hockey-bockey-turnering mellan ett antal mc-klubbar i Uppland-Gästrikland-Dalarna och i februari 1978 var det dags för turnering i Bollnäs.

Vi hyrde som vanligt en av Broby-Kalles bussar, även om vi visste att dom inte höll högsta klass. Ända till Gävle trodde vi att den var nytankad. Som tur var, var vi många som hjälptes åt att skjuta på till närmaste mack. Det tog en stund att lufta dieselsystemet i bussen.

Hmm.. undrar vad andra trafikanter i Gävle tyckte..

I mars flyttade SMC-kansliet 200m till större och bättre lokaler. För första gången kunde vi inreda en konferensrum och huvuddelen av styrelsemötena hölls i Uppsala under några år. Däremellan användes konferensbordet för ihopplockning av SMC-Info till klubbar och alla direktanslutna medlemmar. Hur många varv runt det bordet vi gick de närmaste åren, är det nog ingen som vet. Vi fick ännu en arkivarbetare under förutsättning att vi anställde Bernt när vi hade möjlighet till det. Maggan Dahlström var en idogt arbetande kraft som huvudsakligen jobbade med registrering och underhåll av medlemsregistret. Fast jag var fortfarande "kanslichefen" på min "fritid".

I början av juni var det åter dags för Siljansträffen i Mora och myggorna vid klubbkåken vid Lomsmyren. På vägen till Mora stannade jag till vid Motell Moskogen i Leksand, för att planera årets årsmöte som skulle hållas i oktober. Jag blev sittande en stund och det börjar skymma innan jag fortsatte norrut på riksväg 70.

Plötsligt såg jag något blänka till i ett mötande billjus. Jag bromsade ner ordentligt eftersom jag inte såg vad det var. När jag stod där 10 meter från den stora älgen in-

Ännu en Siljansträff. Bland tälten ser vi bla "Osten", "Texas", Eva och Bälter.

Vid nästan varje övernattnings skrevs det vykort och skickades hem.

såg jag hur nära det kan vara mellan liv och död. Efter en stunds stirrande på mig, gick han sakta in i skogen igen.

Sommarens semesterresa gick ännu en gång till Italien och Gardasjön. Det är inte landets varmaste vatten men det är klart och fint. Det finns en hel del vindar runt sjön och därför är det många windsurfare där.

Vi hade hört talas om att det fanns en tullfri zon i norra Italien där skidorten Livigno ligger. Huvuddelen av året gick det bara att komma dit via Berninapasset i Schweiz. Det lät spännande och det var verkligen extremt billigt. Ingen tull på varken, sprit, cigaretter eller bensin såg till att byn var full av turister från hela Europa.

På hemvägen besökte vi ÖAMCK-medlemmen Sture Lindberg, som bodde i Unna, strax utanför Dortmund. Han

Paus efter en (av många) italiensk vägtunnel.

Slingrande väg i dalen in mot den tullfria zonen Livigno.

Som ett tunnelbanetåg, fast hängande över floden Wupper slingrade sig Schwebebahn

Sture Lindberg hade ett trevligt hus med stor tomt mitt i staden Unna.

jobbade i gruvindustrin åt ett svenskt företag och som tjänstebostad hade han en rejäl villa med pool och dubbelgarage. Sture kunde visa oss Schwebebahn, det hängande tåget som sveper över floden Wupper i staden Wuppertal och en massa annat som man aldrig skulle sett utan guide.

En dag ringer den lokala Polisen till Sture. Vid polisstationen står tre regngennomvåta motorcyklister från Borås med SMC-kalendern i handen. Det är dessutom problem med en av hojarna och ingen av dem pratar tyska. Sture står, trots sitt tysklandsboende, med i BRÖ-registret i kalendern (numera SMC-boken). Polisen lotsade svenskarna hem till Sture och dom fick troligen en smärre chock. Mitt i Västtyskland hittade dom flera svenskar kunde övernatta, torka sina kläder, äta mat och fixa motorcykeln i det jättelika garaget. Dom trodde knappast det var sant. Ett par dagar senare, åker de vidare norrut.

Sommaren fylldes i övrigt av småturer och besök på diverse roadracingtävlingar för att heja fram klubbens medlemmar. Och en del gick det riktigt skapligt för.

Det välbesökta SMC-tältet i Karlskoga.

Några av klubbens RR-förare Rolle, Pirre och Roger slappnar av efter en trevlig prisutdelning.

Klubbens RR-förare Tobbe Malm hörde till de snabbaste. Han provade också att köra på Daytona Raceway.

På styrelsemötet i augusti visade jag min plan för "länsorganisationsresan" genom Sverige under augusti-september. Jag hade planerat in möten med klubbar och direktanslutna kontaktpersoner i varje län i Sverige. Jag tog på egen bekostnad ledigt från Postverket en månad för att genomföra resan, trots att jag inte hade en samlad styrelse bakom tankarna med länsorganisationer.

Så här såg min resrutt för Länsresan ut. Massor av nya ställen och nya bekanta.

"Missionsresan" för länsorganisationerna blev intressant där jag träffade massor av motorcyklister i hela landet och byggde upp ett kontaktnät som så småningom skulle bilda interimsstyrelser i alla 24 län. Eftersom jag samtidigt hade med mig stora mängder informationsmaterial, tröjor och märken, var jag "tvungen" att åka bil. Det var inte särskilt vanligt att åka bil till SMC-träffar då och man skämdes lite grand.

Söderhamn MC-klubbs klubbkåk i Gästrikland blev första möte och övernattnig.

Från Uppsala gick resan till första mötet i Söderhamn med fortsättning till Härnösand-Luleå-Lycksele-Östersund-Falun. Efter ett dygn hemma var det dags igen: Västerås-Örebro-Karlstad-Skövde-Göteborg-Borås-Falkenberg-Genarp-Tollarp-Karlskrona-Växjö-Visby-Oskarshamn-Nässjö-Borensberg-Vingåker och hem igen. Hela resan dokumenterades i en dagbok som renskrevs för några få år sedan.

Härnösands MCC höll till i det här stora huset som senare lämnades över till nya klubben Albatross MC.

Östersunds MCK hade sin klubbkåk i Brunflo

I Bryggargården i Västerås låg SMC-kansliet innan det flyttade till Uppsala. Det var också där det hölls skönhetstävlingar för motorcyklar under tidigt 70-tal.

Messengers MCC var den första kristna medlemsklubben i SMC.

En liten del av berättelsen handlar om mitt besök på Gotland. Jag hade förberett mitt allra första besök på ön med att ta med hojkläder på resan. Bilen parkerades på kajen i Oskarshamn och kl 5 kom jag till Visby. Där möttes jag av Evan Holgersson som skjutsade mig till sitt garage i Visby. Där fick jag låna en mindre offroadhoj och vi åkte ut till klubbkåken. Evan åkte till jobbet och jag lade mig på soffan och vilade en stund. Sen blev det touring på Gotland hela dagen innan det var dags för möte, återfärd till fastlandet och min väntande SAAB 96.

Alla övernattningar på resan skedde i klubbkåkar eller hemma hos medlemmar så inte en enda krona kostade boendet. När resan var över, fick jag bensinersättning från en, fortfarande oenig, styrelse.

Under min resa kom det besked om att SMC blivit ansluten till Statens Ungdomsråd (SUR) och därmed godkänd som bidragsberättigad riksorganisation. Äntligen skulle vi kunna anställa någon/några på kansliet för att sköta det praktiska med medlemsregistrering och mycket annat.

Vid höstens årsmöte i Leksand fick jag ta emot en plakett som visade att jag blivit hedersmedlem i SMC och jag blev förstås väldigt stolt. På festen efteråt kom flera medlemmar fram och frågade "vad jag skulle göra i fortsättningen". Jag fattade inte vad dom menade. Måndagen efter årsmötet var en vanlig "arbetsdag" både på Postverket och på kansliet. Plaketten hade inte ändrat på det.

sockor ut över hela landet. Hur många tröjor och sockor som skickades ut över landet, vet vi inte. Men det var åtskilliga.

SMC:s Marknadskommitté (MAK) hade till uppgift att hitta SMC-rabatter på intressanta saker för motorcyklister och få något företag att förmedla köp. Kansliet var inte inblandat i alla däcksköp som gjordes men däremot alla Helly-Hansenbeställningar. Beställningarna lämnades vidare till företaget SÅMA ett par kvarter från kansliet på Skomakargatan. Därför skickades paket med tröjor och

Plakett med bevis på uppskattning. Nån nytta har jag väl gjort för SMC efter det också.

Med skinnstall i klassrummet lyckades vi fånga uppmärksamheten bland 15-åringarna.

Hjälmlagen för mopedister hade nyss börjat gälla men det var trögt med efterlevnaden på vissa ställen. Vi var några som var ute i skolornas högstadium och berättade om hur viktigt det var. Efteråt ringde studierektorn och undrade vad vi gjort eftersom vi fått högst siffror av alla som varit i skolan och informerat om olika saker. Kan våra hojkläder och skrapade hjälmar ha påverkat eleverna?

Nu hade Östra Aros MCK hunnit bli 10 år och det var dags för stor jubileumsfest. Den hölls i fritidsgården i Gottsunda i oktober och det var den första festen utan jeans. Den lokalen kom vi senare att återkomma till för den årliga festen "Rackartajet". På vintern fortsatte bilorienteringarna som vanligt men med skiftande antal deltagare. När det blev för lågt, lades den aktiviteten ned.

Sista Europaresan (på många år)

1979 hade motorsportanläggningen Rörken kommit igång och där fanns Sveriges enda elbelysta crossbana, en fin gokartbana på 880m och en enduroslinga runt hela området.

Och planer på en speedwaybana. Och planer på en trafikövningsbana. Och planer på... Även ÖAMCK kommer med i Uppsala Motorsportunion som bildats för att samarbeta inom området. I början var vi med som observatörer och delade ett medlemskap i Unionen tillsammans med FMCK Uppsala eftersom vi varken bedrev gokart- eller crossverksamhet.

Diskussionerna om SMC:s samarbete med SVEMO gick inte speciellt bra. I januari konstaterade ett möte att "SVEMO anser att SMC ska acceptera deras bud om att underordna sig SVEMO internationellt, men SMC anser detta oacceptabelt". Det bestämdes också att jag inte längre "skulle befatta mig med SVEMO".

När vår medlem Erik Fredelius så småningom var färdig med teologistudierna var vi minst 20 ÖAMCK-medlemmar på prästvigningen i Uppsala Domkyrka. Det var häftigt! Strax efter fick han sin första tjänst i Hille ovanför Gävle. Han blev senare engagerad för både vigslar och dop åt flera klubbmedlemmar och andra motorcyklister, inte minst vår dotter.

Klubbens gemensamma midsommarfirande var på en helt ny plats det här året. Vi höll till på en campingplats vid sjön Pålsbenningen, en liten bit från Garpenberg i södra Dalarna. Tillsammans med många andra campinggäster blev det en riktigt trevlig tillställning och vi återkom dit flera år i rad.

Så småningom kom det en fråga till mig om jag ville ha anställningen som kanslichef. Efter mina år som ideell jag ansågs förstås vara det självklara valet. Efter en tids funderande, tackar jag nej till det. Visst hade det varit

Första midsommarfirandet vid Pålsbenningssjön blev så trevligt att vi återkom ytterligare ett par år. På bilden bla Mats Arborelius och Stefan "Snille" Wester.

Bosse BK och Anki vid Vätterbygdens MCK:s camping i Bankeryd

både intressant och roligt men det hade också varit intensivt. Jag kände mig lite less på SMC-arbete då.

Sommaren 1979 blev den sista Europaresan på mc på många år. Vi hade sällskap av några andra klubbmedlemmar, körde genom Västtyskland och Schweiz och hamnade givetvis vid Gardasjön i vanlig ordning. Vi fick reda på att det skulle gå en VM-deltävling i trial i närheten. Vi åkte dit för att se vår svenske världstjärna Ulf Karlsson som lyckades väldigt bra. Efter ett par dagar dök det upp ytterligare några hojåkare från Uppsala som åkt över Brennerpasset i decimeterdjup snö. I juli!

Vår svenske världstjärna Ulf Karlsson gjorde en bra deltävling (trots denna fotning).

Att "köpa tullfritt" på färjan från Tyskland var inget alternativ. Vi passerade ännu en gång Livigno i norra Italien och gjorde våra inköp. Där var det dessutom ingen som ifrågasatte hur mycket vi köpte. Det var topp-boxens storlek som avgjorde. Vår flaska T-Röd till Trangiaköket var slut och det som erbjöds som ersättning i Italien sotade och var i princip värdelöst. Vi handlade ren 96% sprit i en vanlig affär för drygt 8kr litern. Fantastiskt bra till både spritköket och yttre och inre rengöring.

Hmm... hur ser däcksmönstret ut egentligen? Hur långt är det hem till Sverige igen?

Paus på en regn- och snöblöt krokig alpväg.

Gardasjöns alla städer och byar besöktes på 70-talet.

Jaså, har jag börjat med sportkläder också? I Livigno var det stor marknad för billiga märkeskläder.

Det 150 m breda Rhenfallet är Europas största vattenfall.

Bosse BK vid gasthaus intill Rhen på väg norrut.

SMC:s verksamhet hade nu blivit så omfattande att kassören (Bjucken) började protestera. Vi bestämde oss för att lägga ut bokföringsarbetet på Simonssons Redovisningsbyrå, praktiskt nog 100 m från kansliet. Kassören fick på det sättet tid att planera och budgetera på bättre sätt.

Strax efter bestämdes att Bjucken var den lämpligaste kandidaten till kanslichefsjobbet från årsskiftet 1979-80. Men förutsättningen för att han skulle acceptera, var att kansliet flyttades till Mora så småningom. SMC köpte en lägenhet för 60.000 på Källparksgatan, ett kvarter från kansliet. Den var tjänstebostad till kanslichefen så länge han var kvar i Uppsala och fungerade som övernattningsplats vid styrelsemöten.

Bjucken och fd SMC-revisorn Rolf Andersson är deltagare på Red Wings Grisorientering i trakterna kring Mora.

I oktober var jag på en veckokurs i Tällberg. När det var dags för hemresa på fredagen, åkte jag bara med till Motell Moskogen i Leksand och klev av bussen. Där gick jag direkt in i receptionen för att boka in SMC:s årsmötesdeltagare som började anlända. Som vanligt blev det en intensiv helg.

För att hela landet skulle "dra åt samma håll", skapade vi nya normalstadgar för länen och allteftersom började våra nya länsorganisationer att bildas ute i landet. Deras huvudsakliga intäkt var det dåvarande Landstingsbidraget som kunde ges till "regionala organisationer som tillhörde en godkänd Riksorganisation". Det byggde på antalet medlemmar upp tom 25 år och det blev ganska betydande summor i en del distrikt. De största distrikten kunde tom anställa egna kanslistar! Vilken skillnad mot för bara något år sen...

Det hade varit mycket diskussioner om försäkringar för motorcyklar och SMC startade ett samarbete med Holmia-Hand i Hand där medlemmar fick bra rabatter. De första åren gick en del av bonusen till våra nya länsorganisationer men så småningom blev det en direkt medlemsrabatt.

På höstens årsmöte i Östra Aros MCK föreslog PeO Ekdahl att klubben ska jobba för att få köra mc på gokartbanan på Rörken. Det var nog ingen dum idé men vad skulle kartingfolket tycka om det?

Företaget som ägde flipperspelet i klubbkåken tyckte att vi spelade för lite och vill ta bort det. Diskussionen slutade med att vi köpte spelet för 500 kr. Spelet fungerar fortfarande bra, kanske tack vare senare renovering. Tyvärr hade vi ett inbrott i klubbkåken för några år sen, då någon drog en yxa genom glasskivan med ytterligare renovering som resultat.

Klubbens årliga fest Rackartaj hade blivit etablerad och det var "självlart" att vi skulle hålla till på fritidsgården i Gottsunda och att det serverades starköl och en Rönngrensmacka (½ långfranska med en massa pålägg). Oftast var det diverse suspekta lekar, levande musik och ett våldasmt drag. Den tidigare omtalade "lättölsklubben" kunde man inte se någonstans.

Tvillingarna Melin serverade glögg till gästerna. På bilden är det Mats (eller Anders).

Det var alltid många fler på festerna än på städdagarna vid klubbkåken. Närmast kameran tv Jonta Lindell.

Vår äldste medlem Bengt "Guzzi-farsan" Thelin var ofta med på kalasen.

Överlämning Av Kansliet

I januari 1980 blev "Bjucken" kanslichef och jag kunde luta mig tillbaka. Eller, kanske inte? Jag blev backup och resurs åt kanslichefen så mycket jag kunde och var också med på ett och annat styrelsemöte. Det är mycket rutiner att fundera på och jag hade "några års" erfarenhet.

Nu blev det istället tid för mer klubbaktiviteter. Det var en hel del pyssel i klubbkåken. Bla var det en "Skiddansdag" dvs skidåkning på dan och dans i klubbkåken på kvällen.

Örjan Brodin åkte skidor till dansaftonen i klubbkåken.

Trångt med hojar i Kungsträdgården när vi besökte Motorcykelns Dag-arrangemanget.

På väg mot Siljanträffen. Här vid Söderås finns (enligt min uppfattning) en av landets vackraste utsikter.

Bjucken, Kalle Viking Och Maj-Lis i SMC-montern på mc-mässan.

Våren fortsatte med Motorcykelns Dag på många platser och det i särklass största och mest uppmärksammade var SMC Stockholms arrangemang i Kungsträdgården med massor av motorcyklister och nyfikna Stockholmare.

Under sommaren blev det både Siljansträffen, dagturer med klubben och en hel del arbete vid klubbkåken.

Tält och ÖAMCK-folk överallt på Siljansträffen. Med på bilden bla Snille, Björn och Sankan.

På utflykt till Österbybruk på den gamla krokiga landsvägen som sen länge är borta.

På övervåningen i klubbkåken hade vi ett stort pingisbord. Men alla missade bollar hamnade i trappan till bottenvåningen. Några tyckte att det var jobbigt att springa ner och hämta förlorade bollar hela tiden. Det kom ett förslag att spika igen trappan och göra en ny trappa från vardagsrummet upp till kontoret. I samband med hålltagningen i taket, hittade vi en massa tidsdokument från de som bott i huset på 1940-50-talet. Det var lite spännande att läsa tidningar och mjölkleveranskvitton från den tiden.

Bjucken tog över SMC-kansliet och adresseringen av stora utskick av brev och tidningar.

Sen en tid tillbaka, hade vi insett att vi måste hantera SMC:s medlemsregister på ett rationellare sätt. De gamla adressplåtarna hade spelat ut sin roll och vi började titta på olika datasystem för medlemsregister. Så småningom valde vi det bästa men dyraste alternativet. Det kom från Siemens och det tror jag ingen ångrade. När säljarna se-

nare bjöd på kräftska i SMC-lägenheten, var avtalet redan påskrivet. Trots min blygsamma kunskap om datorer, var jag med och utvecklade programvaran utifrån mitt "användarperspektiv". Det systemet användes långt in på 90-talet så det kan inte ha varit alltför knasigt.

Efter förvånansvärt lite synpunkter från kartingfolket, blev onsdagarna "vår" klubbdag på banan från 1980. Där kunde vi träna vanlig teknikkörning eller avancerad kurv- och bromsteknik på ett säkert sätt. I början var det inte så stor aktivitet men det skulle förändras...

Ibland hjälpte jag till att köra posten till Posten.

I ett småregnigt väder firade klubben midsommar vid Pålsbenningssjön som redan blivit tradition. Massor av medlemmar trängdes runt midsommarstången tillsammans med de andra campinggästerna. "Lättölsklubben" såg vi inte till nånstans...

Lite småregnigt på midsommaren vid Pålsbenningssjön men vad gjorde det? Alla motorcyklister hade ju regnställ i packningen.

Erik först i raden av motorcyklister utanför "sin" kyrka i Hille, strax N om Gävle.

"Vår egen präst" Erik Fredelius arrangerade den trevliga "Hilleträffen" hemma på gården norr om Gävle i slutet av juni. Det var en blandning av touringar och kyrkbesök. De ordinarie kyrkbesökarna tittade nyfiket på alla våra klubbtröjor på högmässan.

Dagarna efter var jag med på ett stort "bondbröllop" i Mora mellan Redwingsmedlemmarna Per "Söte Göte" Hofvander och Helene Magnusson. Det blev en ordentlig fest med massor av kända motorcyklister från hela landet. Vigsselförrättare var inte helt oväntat vår klubbmedlem Erik som också bidrog med musik på nyckelharpa.

Klubbmedlemmarna var flitiga besökare på roadracingtävlingar överallt, inte minst vid Gelleråsen. Efter att sett Stefan Wester, Pirre och dom andra på banan, blev det som vanligt kalas vid Lunedets camping.

Vår präst Erik spelade nyckelharpa och Hasse Björkman fiol på Söte Göte och Helenes bröllopsfest.

Tuffa fighter för våra klubbmedlemmar i S-kurvan på Gelleråsen

Puttes camping vid Bomarsund på Åland var ett återkommande augustiresmål.

I augusti hade vi vår traditionella hösttouring till Puttes Camping vid Bomarsund på Åland. På överresan till Åland ramlade min motorcykel omkull och vindrutan gick i flera bitar. Rederiet Eckerölinjen tog omgående på sig ansvaret för den bristfälliga surrningen och ersättningen för rutan kom efter bara några dagar.

Plötsligt kom det ett lagförslag om att göra lätta motorcyklar till 50cc! SMC drog igång kampanjen "Rädda 125:an" och även om vi ännu inte hade någon formell länsorganisation i Uppsala, arrangerade vi en välbesökt paneldebatt i Celsiusskolan om försvarandet av 125:an.

Startklara för touring från klubbkåken i Stångby. Först i raden Mats Hjelm.

Bakrutedekaler var "inne" på 70-talet. Och SMC hakade givetvis på. Varför ser vi inga sådana här nuförtiden?

Vid trappan till klubbkåken står Lasse Lindau, Bertil Tenland och Thomas Kson Hultberg (som också var präst).

Kvällstouring till badsjön Lafsén hörde till klubbens aktiviteter.

En gång i tiden var mc-klubben Gjutjärn en grupp från uppsalaklubben Throttle Twisters som gillade att bygga om sina HD. De var också med i SMC en tid. Men sen ändrade klubben inriktning...

På klubbens fest Rackartajet i Gottsunda på luciadagen hade vi engagerat trubaduren Bengt Sändh som sjöng en samling mustiga visor medan vi åt våra Rönngrensmackor. De flesta hade vansinnigt kul men en av klubbens präster (vi hade tre) tyckte väl att det blev lite väl mycket och tog i stället en promenad i vinterträdgården.

Efter en tids diskussion om namnändring av organisationens medlemstidning SMC-bladet, utlystes en namnpristävling. Mitt förslag "MC-Folket" vann och som pris fick jag skriva en artikel om SMC-bladets historia i första numret av MC-Folket. Tack för den passningen...